

Hosszú lejárát

Én már sejtettem régen, de most már mindenki tudja. Meg lett mondva ugyanis. Kiderült végre, hogy a XXI. századba pannon tigrisként berobbanó kis Magyarország üstökösszerű pályáját milyen sötét erők zavarják. Itten lejárátás tényállása forog fenn. Úgy le vagyunk járátva, kérem, mint egy harmincéves Trabant.

Mondom, sejtettem én már, meg aztán voltak finom utalások magas helyekről, hogy például a gazdaság növekedését fékező olajárrobanás, az újabb olajválság végső soron maszopos machináció, mint ahogy az SZDSZ a kívánatosnál gyöngébb nemzeti elkötelezettségű belső rohamcsapata (a kemény mag) elszántan küzd az életszínvonal, különösen a nyugdíjak emelése ellen, és azt sem lehet kizárni, hogy az állam sok milliárdját fölemésztő ár- s belvizek kifejezetten jól jöttek valakiknek, akik, ugye..., de itt már nem folytatom, legföljebb, ha kacsintok egyet, tudjuk mindannyian, miről van szó, csak annyit mondok, Kuncze vízóráját is érdemes volna megnézni, nemcsak a lízingelt terepjáróját.

Itt most már konkrét konkrétumok vannak, bizonyító erejű tényfaktumok. A miniszterelnök bemutatta: íme, így járátják le Magyarországot az ellenzék prominensei. Ott van, a miniszterelnök meglöbögötte a paksamétát, elolvashatja bárki.

Ha azt mondanánk, hogy a hasonló tünetek, vagyis az úgynevezett országlejárátó ellenzéki nyilatkozatok mániákus gyűjtögetése, „az ellenzéki aknamunka mint az ország haladásának kerékkötője” típusú víziók szellemileg leszálló ágba kerültek, ingatag hatalmú diktátorokat gyötörnek, akkor máris az ellenzéki prominensekkel pendülnék egy húr, márpedig mi nem, soha, sőt!, meggyőződésünk, hogy Orbán kormányfő hatalma legkevésbé sem ingatag, ő maga pedig okos és tehetséges, önbizalma töretlen, mint arra beosztottjai oly gyakran rávilágítanak. Marad tehát a kérdés: miért gyűjtöget mégis a kormányfő? Tán csak nem egy „megfigyelési ügy”-szerű hadművelet ez ellencsapásként a Torgyánvillára? Ugyan! Másra nem tudunk gondolni: valószínűleg igaz a van, és tényleg aknamunka tényállása forog fönn!

Az ellenzékiek külföldön feketítenek. Ami a legkevésbé sem európai dolog. Fejlett demokráciákban az ellenzéki egyáltalán nem megy külföldre, mert nem is

mehet, nincsen útlevele, vagy ha mégis, akkor ottan hazája kormányának álláspontját ismerteti nyakra-főre, felolvasásokat tart az imázsközpont által összeállított brosúrákból, a tehetségesebbje (tehetséges ellenzéki – figyelik, mecsoda bravúros oximoron!) részleteket adhat elő hazafias rockoperákból (például: István, a király).

A legmodernebb demokráciafelfogások szerint az ellenzéki politikus csak annyiban különbözik a kormánypártitól, hogy kevesebbet tud lopni éppen. A mi ellenzékünk még nagyon messze van Európától. Ez egy alpári, bunkó, mocskolódo ellenzék. Itt van mindjárt a rettegett **Eörsi István**, a mindenre kapható prominensek legádázabbika, aki glosszáival kormányokat sújt porba, nemzeteket veszejt. **Eörsi** maga az önmagát beteljesítő Herder-jóslat. Egymaga többet értett az országnak, mint a tavalyi árvíz. Forintosíthatóan! Hozzá képest a mohácsi vész – konstruktív javaslat a török fél részéről. És hosszú évek óta folytatja kártevő sündörgését, mocskolta már a Kádárékat is mindenfélével, de nekik nem volt annyi eszük, hogy összegyűjtsék őt paksamétába, vagy ha összegyűjtötték is, nem szóltak senkinek, legföljebb ha **Eörsi** orra alá dörgölték diszkrét BM-szeánszokon.

Kovács László éjjelente nindzsaként oszon az illetékes EU-biztos szobájába be, nyakának beretvát szegezve kényszeríti, hogy írjon minél rosszabb országjelentést, de olyan rosszat, hogy a Stephen King sárguljon az irigységtől.

És akkor a magyar(?) Darth Vaderről, Vásárhelyi Máriáról még szó sem esett.

Azt kell mondanunk tehát, hogy a miniszterelnök teljes joggal mutat rá a sötét erők aljasságaira, sőt menjünk csak tovább ezen a nyomon! Márpedig, ha továbbmegyünk, már-már Kövér László-i gondolatokig juthatunk: valószínűsíthető (hogy egy kedvelt rendőri fordulattal színezzük pazar stílusunkat), hogy a Magyarországot külföldön lejárátó lejárátók némi készpénzt (tiszteletdíjat, darabbért, honoráriumot, ösztöndíjat) is kaptak ordas tevékenységükért, ekképpen fizetett emberei ők az ellenségnek, mondjuk hát ki együtt: fizetett ügynökök.

Az a Szlobodan vagy kicsoda, a szomszédban, délen, nem is beszél akkora hülyeségeket.

Uj Péter